

SEPTEMBER / 2011

MRAVENISKO

číslo 1 - ročník 2.

Súkromná základná škola
pre žiakov so všeobecným
intelektovým nadaním
Bajkalská 20,
BRATISLAVA

Tlačená verzia časopisu vychádza vďaka
dobrovoľnému finančnému príspevku
spoločnosti ESET, s r.o.

a rodičov tried
Ants a Dots.
Ďakujeme!

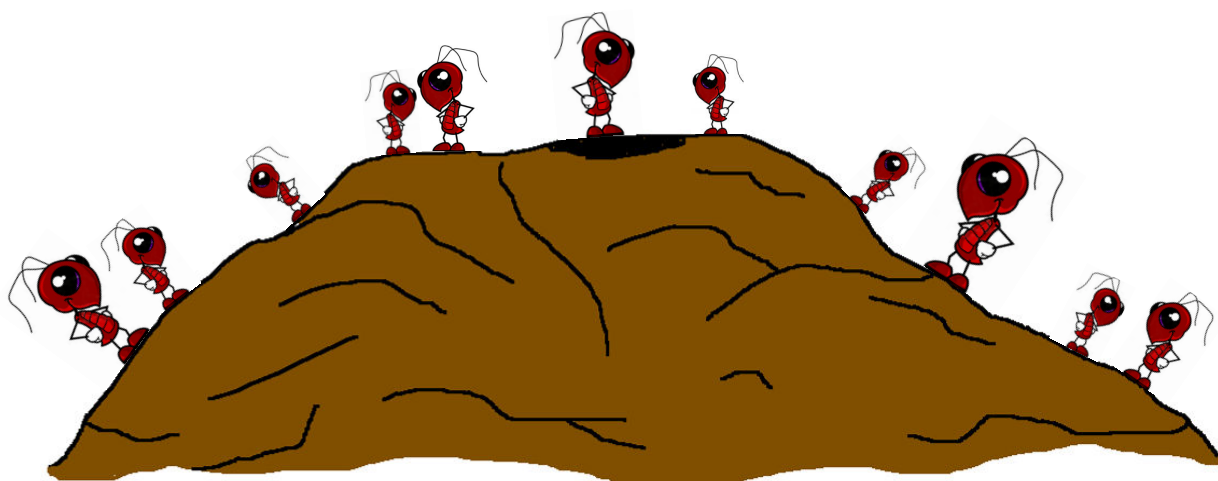
V TOMTO ČÍSLE:

FLORBALOVÝ TURNAJ

ŠKOLA V PRÍRODE

ROZHOVOR S HANKOU

KOMIKS

OBSAH / PRÍHOVOR

- Kominárik3
- Florbalový turnaj4
- Škola v prírode Ants5-6
- Záľuby7
- Rozhovor s Hankou8-9
- Chameleón, Varan, Liger.....10
- Miniprojekt z AJ11
- Komiks.....12

REDAKCIA

Šéfredaktorka: Viera Dršková
Grafická úprava: Miroslav Rapant
Jazyková korektúra: David Ormandy
Spolupracovali: Ivana Repová, Soňa Lesáková

Redakčná rada: Branislav Hitzinger,
Laura Kupková, Laura Isabel Lešová,
David Ormandy

Prispievatelia: David Alexa, Adam Bečvarov, Jakub Čačo, Alena Hanzenová, Laura Herbecová, Alexander Herceg, Branislav Hitzinger, Samuel Kostúr, Lucia Ličáková, Lukáš Lipka, Klára Malaschitzová, Leonard Mohňanský, Júlia Moncmanová, Šimon Nahálka, Samuel Novák, David Ormandy, Lucia Palkociová, Oliver Pučík, Emma Sekulová,

Obálka a fotografie: Miroslav Rapant

Milí čitatelia,

Keď povieme, že šťastie je vrtkavé, akoby sme vysvetľovali, že sa práve nachádzame v období, kedy nám šťastie veľmi nepraje. Ozajstné šťastie nie je nič

hmatateľné. Je to pocit – stav duše. Pociť šťastia prichádza, ak niečo príjemne, niekedy až hlboko v pozitívnej rovine prežívame.

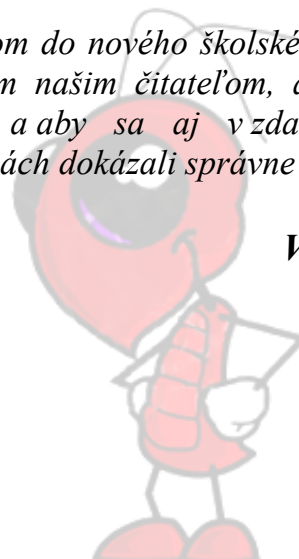
Pocit šťastia môže u každého z nás navodiť iná situácia, iný zážitok. Je to o tom, ako na očakávané či neočakávané situácie reagujeme. Deje sa to v závislosti od toho, či sa nám naše očakávania splnili alebo niečo nás nečakane príjemne prekvapilo a potešilo.

Niekomu dokonca stačí málo ku šťastiu. Takí ľudia sa určite vedú tešiť z maličkostí. Nečakajú, kým im bude šťastie priat, ale prajú oni jemu. Jednoducho ho nechajú, aby k nim prišlo v akejkoľvek podobe.

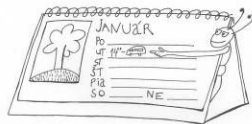
Podstata šťastia teda spočíva v nás samých. Rozhodnutie, ako naplníme svoje sny a túžby závisí od nás. Rozhodnúť sa v rôznych situáciách nie je jednoduché.

Vstupom do nového školského roka želim všetkým našim čitateľom, aby im šťastie žičilo a aby sa aj v zdanlivo ťažkých situáciách dokázali správne rozhodnúť.

Viera Dršková

AKCIE MESIACA

OPERA KOMINÁRIK

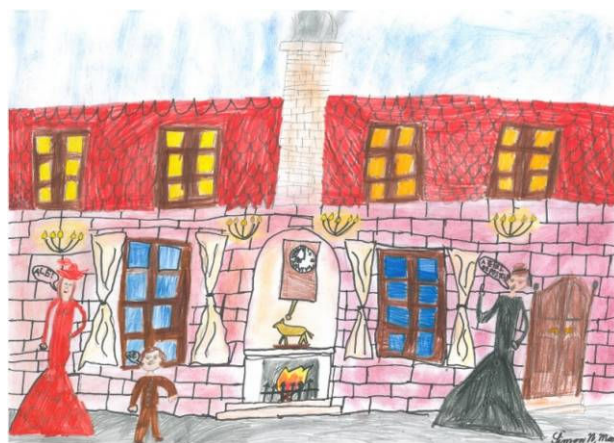
Minulý rok sme boli na opere Kominárik. Túto operu režíroval spisovateľ Ján Uličiansky. Opera sa skladá zo štyroch častí. Príbeh bol o chudobnom chlapcovi, ktorý musel čistiť komíny, aby jeho rodina mala viac peňazí. Podvodníci, ktorí chlapca zamestnali, jeho rodine nedávali toľko peňazí, koľko si zaslúžila, zneužívali ho a peniaze sami míňali. Tí podvodníci boli starší kominári. Príbeh sa skončil tak, že kominárika odviezli jeho kamaráti späť k rodine. Predstavenie bolo super! Herci krásne spievali. Kulisy, spev a kostýmy hercov boli krásne. Teším sa na ďalšie predstavenie v tomto školskom roku.

Laura Herbecová, 3. A

BESEDA S TVORCAMI OPERY KOMINÁRIK

V júni sme boli na opere, ktorá sa volala Kominárik. Bol to príbeh o malom kominárikovi, ktorému deti pomohli vyslobodiť sa zo zajatia zlého starého kominára. O dva dni neskôr sme mali besedu s tvorcami tejto opery. Bol na nej náš kamarát spisovateľ Ján Uličiansky – zároveň režisér opery, pani zbormajsterka Jana Rychlá a traja predstavitelia detských postáv. Ján Uličiansky a pani Rychlá nám rozprávali o príprave opery a J. U. nám premietol film o jej tvorbe. Zároveň nám prezradil, že príbeh nenapísal,

Šimon Nahálka a Matej Konečný, 3. A

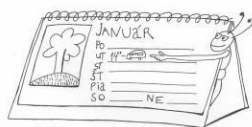
Laura Lešová a Júlia Moncmanová, 3. A

ne odpovedali. My máme radi takéto besedy, lebo sa všeličo zaujímavé dozvieme. Nakoniec sme im venovali obrázky, ktoré sme po predstavení nakreslili. Veľmi sa im páčili!

ten vznikol dávno v Anglicku. Bolo to veľmi zaujímavé, keď sme videli celý postup, ako opera vzniká. Vysvetlili a ukázali nám, ako vznikajú kostýmy hercov. Tieto kostýmy boli z 30-tych rokov minulého storočia. Niektoré postavy mali kostýmy ako múr tehlového domu. To asi preto, že tým chceli povedať, že aj steny majú uši. Zbormajsterka nám vysvetlila, ako sa herci učia spievať. Deti nám zaspievali jednu pesničku. Potom sme im dávali všelijaké otázky a oni nám na

Branislav Hitzinger, Šimon Nahálka 3. A

AKCIE MESIACA

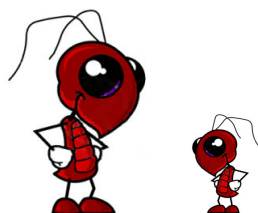
FLORBALOVÝ TURNAJ

Florbal je podobný hokeju, len sa hrá na betóne alebo v hale. V čepeli hokejky sú diery, florbal sa hrá plastovou dierovanou loptou, ktorú treba dostať do bránky. Minulý školský rok v júni sme hrali turnaj. Turnaj prebiehal v školskej telocvični. Vytvorili sme šesť družstiev po päť hráčov: prváci a druháci. Každé družstvo malo svoj názov, ja – Leo som bol v družstve Levy, Samko v červenom

veľmi tešili a skákali od radosti. Všetci sme dostali medaily a sladkosti, víťazné družstvo dostalo zlatý putovný pohár.

Leonard Mohňanský a Samuel Kostúr, 3. A

družstve, ich družstvo skončilo štvrté.

V niektorých družstvách boli aj dievčatá, aj my sme mali jedno – Emmu. Vlado bol rozhodca a vysvetlil nám, ako sa zápas hrá. Hralo každé družstvo proti každému. Dva zápasy sme prehrali, tri sme vyhrali. Dve družstvá – Levy a Gepardi – mali rovnaký počet bodov, preto sme hrali rozhodujúci zápas. V tomto dôležitom zápase sme vyhrali 2 : 1 a ja som dal víťazný druhý gól. Všetci sme sa v našom družstve

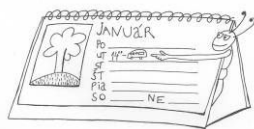

SEPTEMBER

- 5. 9. – slávnostné otvorenie školského roka, 3. A
- 13. – 14. 9. – Projekt z každého rožka troška – Železná studienka, Sad J. Kráľa, 3. A
- 23. 9. – návšteva výstavy Slovenské dentálne dni – Incheba, 2. D
- 27. 9. – návšteva koncertu v ZUŠ na Daliborovom námestí, 1. stupeň SZŠ
- 10. – 27. 9. – tvorba 1. čísla časopisu Mravenisko

Viac sa o septembrových akciách našich tried dozviete v budúcom čísle.

AKCIE MESIACA

NÁVŠTEVA BOTANICKEJ ZÁHRADY

Do Botanickej záhrady sme išli MHD. Keď sme prišli bolo jasno. Najedli sme sa a ujo sprievodca sa nám predstavil. Ukázal nám baobab, ku ktorému nám povedal, že cez kôru takéhoto stromu prešlo aj osobné auto. Keď sme išli okolo jazierka, videli sme žabu, ktorá sa nás zľakla a skočila za malou žabkou do vody. Videli sme ebenový strom, z ktorého sa vyrába nábytok a podlahy. Po návrate do školy sme mali zmrzlinu.

Adam Bečvarov, 3. A

NÁVŠTEVA ZOO VO VIEDNI

Na konci minulého školského roka sme počas Školy v prírode navštívili Zoologickú záhradu vo Viedni. Skoro ráno sme sa všetci z triedy Ants stretli s Vierkou, Mirom a Vladom na hlavnej železničnej stanici. Cesta vlakom bola zábavná. Celú cestu sme si rozprávali vtipy. Po príchode do Viedne sme cestovali ešte metrom. Vystúpili sme priamo pred zámkom Schönbrunn. Pozreli sme si

zámocké záhrady. Kvety a stromy v parku boli nádherne upravené. V parku sme sa nadesiatovali a potom sme išli do ZOO. Viedenská ZOO je omnoho väčšia ako naša v Bratislave. Je tam veľa iných zvierat napríklad: pandy, slony, tučniaky, tulene, sup biely, krokodíly, netopiere a iné. My sme sa najviac tešili na pandy. Podľa mňa boli najkrajšie v celej ZOO. Dúfali sme, že nám predvedú kung-fu, no nedočkali sme sa. Tučniaky boli tiež zábavné. Skákali šípky do vody a navyše veľmi smiešne chodili. Na záver našej návštevy ZOO sme išli na ihrisko. Všetci sme sa hrali na zvieratá. Ja som bol netopier. Na ihrisku Vierka stratila pojem o čase a zmeškali sme vlak späť do Bratislavy☺. Ani nám to veľmi nevadilo, lebo sa nám tam páčilo. Viedenská ZOO bol zatiaľ najlepší výlet, aký Vierka vymyslela.

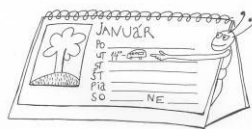

David Ormandy, 3. A

JASKYŇA DRINY A ČERVENÝ KAMEŇ

Druhý deň sme išli do jaskyne Driny, na hrad Červený kameň a na Sokoliarsky dvor. Najskôr sme išli do jaskyne. Vyšliapali sme kopec, kým sme sa dostali pred vchod jaskyne. Pri jaskyni bol aj obchodík s veľkými ceruzkami, príveskami a inými suvenírmi. Väčšina detí z našej triedy si kúpila veľké ceruzky. Ja som si nestihla kúpiť nič, lebo nás

AKCIE MESIACA

Po jedle sme išli na prehliadku hradu. Videli sme kočiar (nebol zapriahnutý), izby pánov a dám, špajzu na potraviny a lieky a veľa zaujímavých vecí. Keď sme vyšli z hradu, išli sme na Sokoliarsky dvor. Sokoliari nám predvádzali vystúpenie dravých vtákov. Aj keď nevystupovalo, mne sa najviac páčilo mláďa výra. Pán sokoliar pod rukavicu schoval kura, priletel krkavec, zobákom dal nabok rukavicu a zjedol s chuťou kura. Náš spolužiak *Kosťo* si chcel kúpiť malú sokoliarsku rukavicu, nemal však dost peňazí, tak mu pán sokoliar po vystúpení dal tri otázky týkajúce sa predstavenia, *Kosťo* všetko vedel a za odmenu dostal rukavicu. Ja som si kúpila tri pierka z dravých vtákov a jednu malú sovu (nie živú!). Potom sme išli do hradnej záhrady, kde sme my deti hrali naháňačku a Miro si prečítal niečo z mojej knihy o zvieratách.

Júlia Moncmanová, 3. A

SOKOLIARSKY DVOR ASTUR

Od pradávna sa ľudia venovali sokoliarstvu. Je to umenie lovu s dravými vtákmi. Slúžilo na obživu, ale aj na zábavu. Po prehliadke hradu sme navštívili náučný park na sokoliarskom dvore. Sokoliar, ktorý nám predvádzal dravce, nám rozprával o kráľovstve dravého vtáctva, o ich význame a spôsobe života. Dokonca sme ich veľa mohli naživo vidieť. Niektoré boli v ohrade, mali na nohe retiazky, aby nemohli uletieť. Potom nám predviedol lov a let dravcov. Postupne mu prilietli na ruku. Krásne sa predvádzali. Najúžasnejší bol let dravca z hradného múra za potravou, ktorú mal sokoliar na ruke. Veľmi sa mi tento výlet páčil.

Oliver Pučík, 3. A

ZÁĽUBY

PLÁVANIE

Medzi moje obľúbené záľuby patrí plávanie. Plávať som začal, keď som mal sedem mesiacov v *Stredisku plávania ALVA*. Vtedy sme boli v bazéne spolu s maminami, držali nás, aby sme sa neutopili. Učili sme sa tam správne dýchať, ponárať a skákať do vody. Odytedy plávam vlastne stále. Teraz už bez maminy. Trénujem v plaveckom klube *Žralok*. Tréningy mávam jedenkrát do týždňa. Môj tréner sa volá Paľo a naučil ma plávať veľa štýlov: prsia, znak, kraula aj skákať šípky. Môj najobľúbenejší štýl je delfínové vlnenie. Na tréningoch plávame aj s plutvami. V marci som bol na mojich prvých pretekoch o *Pohár Juventy*. Získal som bronzovú medailu v plávaní na 25 metrov. Od septembra budem mať tréningy 3-krát do týždňa a ešte hodinu kondičný tréning v telocvični. Už sa na to teším, ale bude to asi *makačka*. Veľmi rád plávam a potáпам sa aj v mori.

David Ormandy, 2. A

FOTOGRAFOVANIE

Moja obľúbená záľuba je fotografovanie. Po *tatinovi* som zdedila fotoaparát a naučil ma s ním narábať, ešte keď som bola v škôlke. Niekedy som si ho priniesla do škôlky a teraz aj do školy. Brávam si ho aj na dovolenky a do škôl v prírode. Na fotografovaní ma baví samotné fotenie, ale potom nemám trpezlivosť fotky upravovať. Páči sa mi, že keď niečo odfotožím, mám uchovanú spomienku na ten okamih. Rodičia mi niekedy dovoľia fotiť aj na ich veľkom fotoaparáte. Všetky fotky máme v počítači a tie najlepšie aj vytlačíme. Cez prázdniny bolo celkom zaujímavé, keď sme s *tatinom* fotili Kriváň. Použili sme statív a čakali sme až do večera na dobré svetlo. *Tatino* mi vysvetľuje aj rôzne techniky fotenia. Napríklad dnes som fotila s *makrom* kamienky na svojom náramku. Naučil ma rozoznať aj rôzne typy bleskov, ktoré má môj fotoaparát.

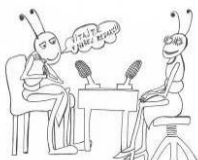
Klára Malaschitzová, 2. D

NEMČINA

S nemčinou sa stretávam od narodenia, pretože moja mama sa so mnou vždy rozprávala po nemecky. Je učiteľkou nemčiny. Ja som sa nemčinu učila aj v škôlke a v 1. ročníku základnej školy. Chodila som do nemeckej školy. Nemčinu používam aj na krúžku nemeckého-ho jazyka, ktorý máme s Petrou. Baví ma, keď sa zastavíme na detskom ihrisku pri škôlke môjho brata a môžem sa po nemecky porozprávať s jeho pani učiteľkami. V televízii rada sledujem detský kanál KIKA. Všetky rozprávky sú v nemčine. Niekedy sa po nemecky rozprávam so svojim bratom Andrejom. Raz som si na letisku vo Viedni sama dokázala objednať jedlo v reštaurácii. Raz by som chcela žiť v Nemecku, postaviť si tam dom a učiť deti nemčinu.

Lucia Palkociová, 2. D

ROZHOVOR S HANKOU

Malá, milá, usmievavá, no zato aj veľmi rázna a spravodlivá. To je naša Hanka – tak ju všetci familiárne voláme. Obľúbená nielen medzi deťmi, ale aj medzi pedagógmi. Vždy je ochotná pomôcť, reálne riešenie problému vidí všade – aj tam, kde to už ostatní vzdali. Zástupkyňa pre SZŠ Bajkalská – Anna Cifrová.

Ak by si mala opäť možnosť voľby, stala by si sa opäť učiteľkou?

Asi áno, ale viem si predstaviť pre seba aj iné povolanie. Ako malá som chcela byť herečka, speváčka aj lekárka, ale myslím si, že komunikácia s ľuďmi mi asi ide najlepšie, a preto som spokojná so svojou voľbou.

som rada, keby ste boli na našu školu hrdí, lebo jej atmosféra je naším spoločným produktom. Len my sami učitelia tú atmosféru živosti a tvorivosti bez vás nedokážeme vytvoriť. Poďte do toho s nami!

Spomínaš si na svojich prvých žiakov? Akí boli?

Prvé žiačky som mala na Obchodnej akadémii a učila som ich matematiku a myslím si, že som bola dosť prísna napriek tomu, že som sama bola ešte študentka. Matematika nebol ich obľúbený predmet, oveľa radšej sa venovali svojmu zovňajšku, móde a hudobným idolom.

Čo patrí medzi tvoje najkrajšie zážitky z učiteľského života a na čo spomínaš nerada?

Najkrajšie zážitky ma, pevne verím, ešte len čakajú a poteší ma vždy súzvuk, ktorý pocítim na hodine, keď vás niečo zaujme, chcete vedieť viac a možno to ani ja neviem a niečo nové sa s vami naučím, čo je super. Nerada spomínam na nedorozumenia, nepochopenia a stretnutia s ľuďmi, ktorí boli nastavení na to, že všetko je zlé a nič sa s tým nedá robiť. Berie to človeku energiu, ktorá sa dá využiť lepšie.

Prečo si sa rozhodla študovať angličtinu? Hovoríš aj inými cudzími jazykmi?

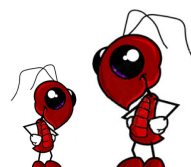
K jazyku som sa dostala cez literatúru, ktorú som mala veľmi rada, rada som čítala knihy, a tak spoznávala iné kultúry, keďže cestovať sa nedalo...Viem ešte trochu po rusky.

Si hrdá na svojho syna Mat'a Sajfu?

Áno. Som naňho hrdá pretože je dobrý človek, no rovnako som hrdá, aj na ďalších dvoch synov, Janka a Tomáša. Moji synovia sú dnes už mojimi kamarátmi a partákmi.

Ako si predstavuješ našu školu v budúcnosti? Čo by sa dalo vylepšiť?

Chcela by som, aby naša škola bola plná detí, dynamická, v pohybe, v dobrej škole sa vždy niečo deje, vylepšuje. Bola by

ROZHOVOR

Mat' o stále o tebe v rádiu alebo v televízii rozpráva. Prezrad' nám na neho aj ty nejakú pikošku.

Ako najstarší brat si vedel vymyslieť úplne neuveriteľné vysvetlenia na otázky svojich bratov, ktorí mu na to skočili a zažili sme veľa smiechu pri odkrývaní toho, ako mu naleteli.

Ako často ho počúvaš v rádiu alebo sa na neho dívaš v televízii? Aký je to pocit mat' v rodine známou osobnosť?

Vždy keď mám čas, ho počúvam alebo sa na neho pozerám v telke a on vie, že som kritická a už to dokáže odo mňa aj prijať. Nevnímam ho ako verejnú osobnosť, je to najprv môj syn, a tak to bude vždy.

Mat' o dobre behá, zúčastňuje sa mnohých maratónov. Venovala si sa aj ty nejakému športu?

Keď som bola školáčka robila som športovú gymnastiku, ale rada som

plávala a lyžovala. No nikdy som nebola zameraná len na jeden šport.

Akou žiačkou si bola ty? Ako by na teba spomínala tvoja triedna učiteľka?

Na základnú školu som chodila na Bajkalskú 20, od šiestej po deviatu triedu a učila som sa veľmi dobre. Nechýbala som na žiadnej akadémii, vystupovala som v recitovaní aj gymnastike. Moja triedna učiteľka Kiripovská ma mala veľmi rada a posielala ma na všetky možné oslavy a vystúpenia – od VOSR až po MDD. / Viete, čo je to VOSR? / ☺

Každý má v živote nejaké sny, ktoré by chcel, aby sa mu splnili. Máš také, ktoré môžeš prezradiť?

Želám sebe aj iným dobré zdravie. Tie ostatné sny sa nám pri dobrom zdraví iste podarí dosiahnuť.

Ďakujeme za rozhovor!

***Otázky pripravili: A. Hanzenová,
L. Herbecová, S. Novák, 3. A***

ZAZNELO NA VYUČOVANÍ

Emma: - Vierka, keď budem veľká, budem pracovať v tejto škole a budem ti asistovať.

Viera: - Super. No musíš veľmi rýchlo študovať, moja. ☺

Leo si zabudol v autobuse šiltovku, ale nevedel o tom. Keď sme vychádzali z jaskyne pýta sa Mira: - Miro, rozmýšľaj a spomeň si! Mal som šiltovku keď sme išli do jaskyne, alebo som ju už nemal?

Na Sokoliarskom dvore je oznam, že kto má záujem, môže sa odfotiť za 2 eurá s dravcom, ktorý mu sedí na ruke. Najpohotovejší čitateľ si to prečítal a o chvíľu hovorí:

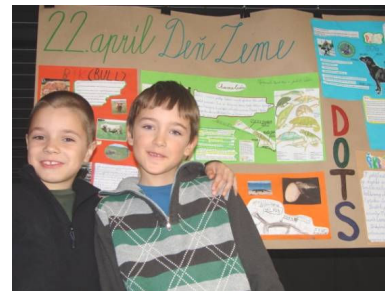
- Vierka, teraz mi je skutočne ľúto, že som tie dve eurá minul v jaskyni na suveníry, mohol som si za ne teraz chytiť vtáka.

O PRÍRODE A ZVIERATÁCH

CHAMELEÓN

Chameleóny patria medzi najpodivuhodnejšie živočíchy na svete. Sú to jašterice, ktoré žijú na stromoch. Sú to živočíchy so zvláštnymi tenkými dlhými nohami, na ktorých majú zrastené chytavé prsty. Majú tenký špirálovito stočený chvost a neuveriteľne dlhý vymršťiteľný jazyk. Zvyčajne sú zelené alebo hnedé, ale môžu meniť farbu pokožky, dokonca aj jej vzorku. To sa nazýva maskovanie – *mimikri* – a pomáha im ukryť sa pred nebezpečenstvom. Každé oko sa môže pohybovať iným smerom. Keď sa chameleón nahnevá, stmavne, keď sa bojí, zbledne. Chameleóny sú málo pohyblivé, niekedy stoja na jednom mieste celé dni a čakajú na korisť. Pohybujú sa pomalým váhavým krokom, čas od času zatrasú celým telom, čím napodobňujú chvenie lístia. Žijú v kroviskách, na zemi sú bezmocné a neobratné. Vyskytujú sa na Madagaskare, v Afrike, v Indii. Je to ohrozený druh, treba ho chrániť!

v Indii. Je to ohrozený druh, treba ho chrániť!

David Elexa a Jakub Čačo, 2. D

VARAN KOMODSKÝ

Je najväčším doteraz žijúcim jašterom. Má mohutné telo dlhé asi 2 metre a váži okolo 150 kg. Vyskytuje sa na indonézskom ostrove Komodo. Jeho koža je šupinatá. Nemajú dobrý zrak ani sluch, ale zato majú výborný čuch. Na nohách má veľké pazúry ktoré využíva pri lovení. Živí sa prevažne jeleňmi, sviňami, opicami a hlodavcami. Neštítia sa ani zdochliny. Svoju korisť najskôr uhryznú, potom zabijú a zožerú. Komodský varan je mimoriadne náročný na teplo. Ráno sa musí najprv vyhrievať na slnku a keď dosiahne teplotu 36° C je schopný lovu.

Alexander Herceg, 2. D

LIGER

Je jedinečný druh mačkovitej šelmy, ktorý vzniká skrížením samca leva a samice tigra. Tento cicavec dosahuje oproti tigrom a levom relatívne veľké rozmery (3m dlhé telo a 300 kg hmotnosť). Výzor má podobný obom druhom. Najčastejšie je hnedo-žltý ako lev a má o niečo slabšie viditeľné tigre pruhy. Je to najväčšia mačkovitá šelma na svete. Nežije vo voľnej prírode, len v zajatí. Živí sa mäsom. Dokáže revať ako lev a mraučať ako tiger. Ligre trpia nervozitou, lebo lev je veľmi spoločenský a tiger samotár.

Lucia Ličáková, 2. D

A VŠELIČO INÉ

MINIPROJEKT Z ANGLIČTINY

V júni na hodine angličtiny sme robili malý projekt o rodine a k nemu sme mali napísať niekoľko viet. Keď som si ho doma robila, veľmi ma to bavilo. Na vyučovaní sme ho prezentovali. Ja som kreslila to, čo sme práve robili doma v záhrade.

Vznikol letný obrázok. Leto je proste božské!

Emma Sekulová, 3. A

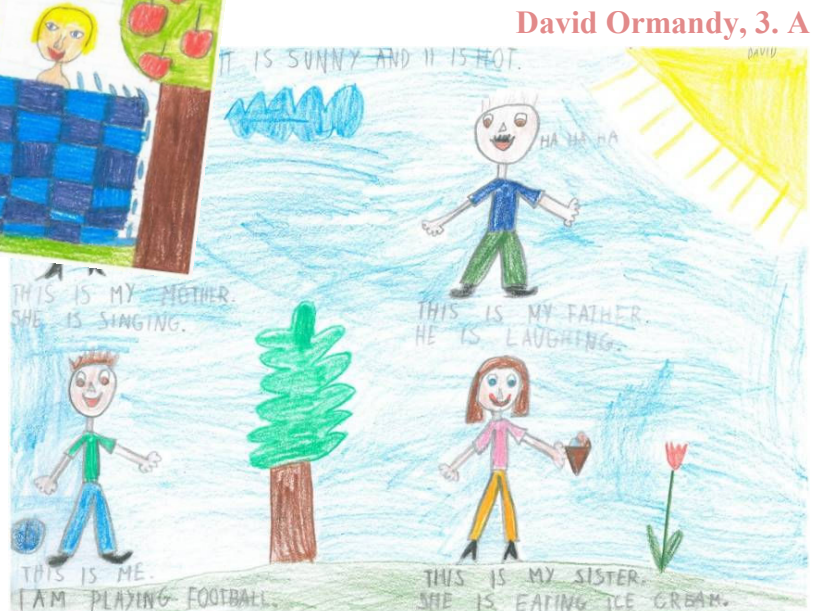
Šimon Nahálka, 3. A

Laura Kupková, 3. A

Emma Sekulová, 3. A

David Ormandy, 3. A

OPÄŤ V NAŠEJ ŠKOLE

Lukáš Lipka, 3. A.